

ת"פ 38118/09/17 - מדינת ישראל נגד מוחמד עוקר

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 38118-09-17 מדינת ישראל נ' עוקר(עציר)
תיק חיצוני:

בפני **כבוד השופטת שושנה פיינסוד-כהן**
מאשימה **מדינת ישראל ע"י לשכת תביעות עכו חוף**
נגד **מוחמד עוקר ע"י ב"כ עוה"ד אסף צברי, מטעם**
נאשם **הסנגוריה הציבורית**

גזר הדין מיום 6.1.19
נימוקים

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות פציעה כשהעברין מזוין והחזקת סכין למטרה לא כשרה. עבירות על פי סעיפים 335(א)(1) + 334, ועפ"י סעיף 186(א) שניהם לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2. עפ"י העובדות המתוארות בכתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם, אזי ביום 8.9.17 בצהריים יצא המתלונן מבית כלתו כאשר הנאשם הגיח מאחוריו בהפתעה כשסכין בידו. המתלונן הבחין בו וניסה להימלט אך הנאשם השיגו ודקר אותו בישיבתו באמצעות הסכין. המתלונן איבד שיווי משקל, נפל ארצה והתגלגל מספר פעמים על המדרכה. המתלונן המשיך לדמם עד אשר פונה לבית החולים. למתלונן נוצר פצע בדמות חתך באורך של כ- 3 ס"מ עם דימום וכן סימני שפשוף במרפק.

3. הנאשם הודה ובהתאם לבקשתו נערך תסקיר שירות המבחן בעניינו. תסקיר ראשון הוגש ביום 28.3.18. בתסקיר זה סוקר שירות המבחן את נסיבות גידולו של הנאשם ומאזכר את עברו הפלילי המכביד הכולל בין היתר ריצוי מאסר ותלות בסמים. עוד מאזכר תיק תעבורה 6156-08-14 במסגרתו הושת על הנאשם צו מבחן בן 3 שנים אשר תם רק כחודש לפני המעשה בתיק זה. כמו כן, מעקב שירות המבחן אחר הנאשם במסגרת הליכי המעצר עד תום ההליכים ושחרורו בתנאים שנלוו לתיק זה.

4. תזכיר שירות המבחן מצוין, כי מדובר בבן 45, גרוש, אב לשלושה ילדים, אשר טרם מעצרו עבד ולדבריו מאז מעצרו לא חזר לעבוד על אף שניתנה לו האפשרות לכך. שירות המבחן מפרט תנאי גידול קשים. הנאשם נטל אחריות פורמלית, יחד עם זאת, נטה לצמצם את חלקו והתקשה להביע אמפטיה. שירות המבחן התרשם כי ההליך הפלילי נגדו ושהייתו במעצר זמן ממושך תרמו לרצונו להשתקם ומהווים הליך מרתיע וחשש כבד לחזור למעצר. שירות המבחן אינו מתעלם מכך כי בעברו התקשה להירתע מסנקציות עונשיות וכי היה בטיפול ארוך אשר כפי שניתן לראות לא מנע ממנו לשוב לבצע העבירות

בתיק זה.

5. לאחר הגשת תסקיר זה התקיים דיון ביום 11.4.18, אז ביקש הסנגור לשוב ולהפנות את הנאשם לשירות המבחן. הסנגור הצביע על כך כי התרשמות שירות המבחן מבוססת בעיקרה על תיקים קודמים כאשר עבירת האלימות האחרונה של הנאשם הייתה ב-2003. עוד מציין הסנגור כי שירות המבחן התרשם לשלילה כתוצאה מכך שבדיקת שנת אחת יצאה חיובית לשימוש בסם וזאת על אף שהנאשם מכחיש שימוש בסמים ויש לו ראיות לכך, ולא בוצעו בדיקות נוספות. באשר לצו המבחן אשר ריצה, הפנה הסנגור לכך כי ייעודו היה עבירות תעבורה ולא אלימות. הסנגור ציין כי אם יש אפשרות ולו קלה כי התרשמות שירות המבחן תהיה בדרך של שיקום יש לאפשר עריכת תסקיר משלים.

ב"כ המאשימה התנגד תוך שהוא מציין כי מדובר באופיו של הנאשם וכי כל המטרה היא רק התמשכות ההליך הפלילי.

הנאשם אמר כי הוא מבקש לשוב ולבדוק את ניקיונו מסמים שכן לשיטתו כבר תשע שנים הוא שומר על ניקיון.

6. הוריתי על עריכת תסקיר נוסף. תסקיר שירות המבחן הבא הוגש ביום 13.5.18. בתסקיר זה שירות המבחן פרט, בהתאם לבקשתי, כי בצו המבחן הקודם בו שהה השתלב בקבוצה של עוברי חוק שהתמקדה בדפוסים מכשילים ושליטה בכעסים ושיתף פעולה בסיומה שולב בקבוצה דומה נוספת אך מכיוון שנאלץ לעבוד הוחלט להפסיק השתלבותו. הנאשם מציין כי הקבוצה עזרה לו לעבירות תעבורה בלבד אם כי שירות המבחן העיר כי הקבוצה יועדה לכלל עוברי החוק והתמקדה בדפוסים אישיות מכשילים. באשר לבדיקות השתן, שירות המבחן מפרט כי בתקופת הדחייה לצורך עריכת התסקיר המשלים מסר הנאשם שלוש בדיקות אשר העידו על העדר אינדיקציה לשימוש בסמים. מתוך התרשמות שירות המבחן משיתוף הפעולה שלה נאשם עם הליך טיפולי שב שירות המבחן על המלצתו בדבר צו מבחן למשך 18 חודשים, פיצוי כספי לקורבן העבירה.

7. המאשימה ביקשה לדחות את עמדת שירות המבחן ולהשית אמסר בפועל ואילו הסנגור ביקש לאמץ את עמדת שירות המבחן.

8. העבירה אותה ביצע הנאשם פוגעת בערך המוגן של זכו האדם לשלמות גופו, לחיות בביטחון ללא מורא. מדובר בפגיעה בדרגה גבוהה בערך המוגן כאשר הנאשם עושה שימוש בסכין, וקור אדם אחר עד כי נזקק לטיפול רפואי.

9. אין עדות לתכנון ארוך טווח. יחד עם זאת מדובר במי אשר הצטייד בסכין והמשיך בפועלתו גם לאחר שהנפגע נפל על המדרכה. אין אינדיקציה כי היו שותפים. הנזק אשר נגרם מביצוע העבירה מתואר לעיל, בעבודות כתב האישום. הנזק שיכול היה להיגרם מן העבירה הינו פגיעה גם בדרגות חומרה חמורות יותר. על פי דברי הנאשם בפני שירות המבחן לפני ביצוע העבירה התפתח ויכוח מילולי בין

השנים, ביחס לכלב שהביא בנו של הנפגע. מדובר בשני אנשים בני אותו גיל אשר גדלו ביחד והיו ביחס חברי. הוויכוח הסלים לאימות מילולית והנאשם לא שלט בעצמו שעה בה הופנו הדברים כלפי אמו.

10. המאשימה טוענת למתחם ענישה המתחיל ב- 12 חודשי מאסר ועד ל- 48 חודשי מאסר, לצד ענישה מותנה ורכיבי ענישה נוספים. המאשימה טוענת כי יש להחמיר עם מתחם הענישה נוכח העובדה כי האלימות רווחת בחברה.

11. הסנגור הפנה בין היתר לפסיקה-

א. ת.פ. 47240-05-12, אשר ניתן על ידי ביום 9.8.16, שם דובר בארבעה נאשמים אשר חברו יחד, עם סכין, מוט ברזל ומקלות ופגעו באחר עד כי נגרמו לו חבלות וביניהן חתך בראש. שם נקבע על ידי מתחם ענישה מתחיל ב- 3 חודשי מאסר ועד ל- 18 חודשי מאסר. אולם, צוין בהקשר זה כי המאשימה בחרה להעמיד את הנאשמים לדין בגין עבירות חבלה על ידי שנים או יותר ואחד מהם גם בעבירת אחזקת סכין. במקרה זה אשר לפני כעת הורשע הנאשם בעבירת פציעה כשעברין מזוין והחזקת סכין.

ב. ת.פ. 25580-03-17, כ' סגנית הנשיא השופטת פינק (נצ') מיום 7.2.18 שם הורשע הנאשם בפציעה כעברין מזוין כאשר יחד עם אחרים הכה את המתלונן וכולם דקרו אותו. שם בית המשפט מציין מתחם ענישה בין עבודות שירו לבין 18 חודשים מאסר בפועל.

ג. ת.פ. 18749-07-16 כב' סגנית הנשיא השופטת שמואל-מאיר (קריית גת) מיום 3.12.17, שם הורשע הנאשם באותן עבירות אשר בפני בתוספת עבירת איומים. הצדדים הגיעו להסדר טיעון אשר נתמך על ידי שירות המבחן בדבר 6 חודשי עבודות שירות (בנוסף לימי מעצרו), צו מבחן למשך שנה וכן מרכיבי ענישה נוספים.

12. לעניות דעתי מתחם הענישה צריך להתחיל ב- 6 חודשי מאסר ועד ל- 24 חודשי מאסר. הרף הנמוך של המתחם נקבע בהתחשב בכך כי קשה להלום מקרה בו אדם ידקור אדם אחר ולא ירצה עונש של מאסר. יחד עם זאת אין לשלול כי יש מקרים בהם ראוי כי המאסר ירצה בדרך של עבודות שירות כאשר הנזק מריצוי אמסר בפועל מאחורי סורג ובריה עלול להיות גדול יותר לחברה ולנאשם מאשר ריצוין בדרך של עבודות שירות.

13. מיקומו של שהנאשם בתוך מתחם הענישה אינו חד משמעי, שכן ישנם שיקולים המושכים את מיקומו לשני הכיוונים.

14. לנאשם יש עבר פלילי. עברו הפלילי כולל עבירות רכוש, סמים ועבירת אלימות אחרונה משנת 2003, בוצעה למעלה מ- 14 שנים טרם ביצוע העבירות בתיק זה. העבירה אחרונה בה הורשע הינה משנת 2010, עבירת רכוש ונהיגה, אז הושת עליו אמסר בן 15 חודשים. מתסקיר שירות המבחן אנו למדים כי

הנאשם הורשע לאחר מכן בבית המשפט לתעבורה בעבירת נהיגה בזמן פסילה. עיון באותו גז"ד מלמד כי ביהמ"ד וערכאת הערעור סברו כי קיים סיכוי של ממש כי הנאשם ישתקם ולפיכך מצאו לנכון להשית עליו צו מבחן של 3 שנים, התקופה המקסימלית בחוק (ערכאת הערעור האריכה את תקופת צו המבחן בגזר ביהמ"ש לתעבורה). פסק דינו של בית המשפט המחוזי ניתן ביום 21.1.16, לפיכך העבירה אשר לפני בוצעה שעה בה היה הנאשם בערך באמצע תקופת המבחן.

15. לחומרא יש לזקוף לנאשם כי ביצע את העבירות שעה בה היה בטיפול ומעקב של שירות המבחן כאשר צו מבחן מרחף מעל ראשו. לקולא יש לציין כי שיתף פעולה עם צו המבחן. הוא נשלח לצו המבחן בשל עבירות תחבורה. שירות המבחן מציין שיתוף פעולה מלא ומוצלח בקבוצה הראשונה, אז הועבר לקבוצה השנייה ושם הדברים פחות צלחו. הוא השתלב בעבודה והתקשה להגיע וכן ככל הנראה שילובו בקבוצה פחות צלח. שירות המבחן התרשם כי הנאשם משתף פעולה, שהייתו במעצר הציבה בפניו גבול מרתיע היה בקשר עם שירות המבחן ושוחרר למעצר בית ולאחר מכן מעצר בית לילי בלבד. שירות המבחן התרשם כי הנאשם זיהה מטרות טיפוליות דוגמת מחסור בכלים ומיומנויות להשתלבות בחברה הנורמטיבית. הנאשם התרשם כי הקבוצה הטיפולית בה השתתף עזרה לו בתחום התחבורה, לכך יעד את מאמציו.

16. המאשימה טוענת כי אין אינדיקציה להליך טיפולי פעיל עם סיכויי הצלחה גבוהים. מדובר בעבירה אשר בוצעה באכזריות, לא ניתן להקל עם הנאשם רק מאחר וטרם הספיק להשלים את הטיפול. כל מה שמונח בפני בית המשפט הן הבטחות בלבד של הנאשם. המאשימה קוראת לבית המשפט לשים דגש על ההרתעה.

17. הסנגור מדגיש את ממצאי שירות המבחן בדבר שיתוף פעולה, מספר בדיקות שתן נקיות, שנה מעצר בית מלא ולילי אשר לא הופר, השתתפות בשיחות ובקבוצות. הסנגור מדגיש כי בהתאם להמלצות ועדת דורנר, החברה לא תפיק דבר מהשמתו של הנאשם מאחורי סורג ובריה. הנאשם יתדרדר חזרה לסמים כאשר ניתן להמשיך ולשקמו. לא מדובר בענישה אשר תכלול צו מבחן בלבד, בית המשפט יכול להשית גם עבודות שירות.

18. דעתי היא כי יש להשית על הנאשם את הענישה המקסימלית אשר לא תשימו מאחורי סורג ובריה ומנגד לא תחרוג לקולא ממתחם הענישה. על הענישה לכלול מרכיב טיפולי ככל שיכשל בו, ישוב לבית המשפט ואז מקומו וודאי לא יהיה בתחתית מתחם הענישה, לאור עברו.

אין לראות בכך החזרת הנאשם לאור מצב בו היה קודם לכן בלבד, שאלא במקרה זה נלווית לכך תקופה לא מבוטלת, 6 חודשים של עבודות שירות.

לא מדובר רק באמירות של הנאשם, הנאשם כן הוכיח שיתוף פעולה מלא עם שירות המבחן, הגם שכשל באופן משעותי ביותר בעבירות אלו.

19. לפיכך בגזה"ד מיום 6.1.19 השתתי על הנאשם-

א. מאסר לתקופה של 6 חודשים .

המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות בהתאם לחוו"ד הממונה.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עבודות השירות ביום 07.2.19 שעה 08:00 אצל הממונה על עבודות השירות בטבריה.

הוסבר לנאשם משמעות עבודות השירות ומשמעות הפרתן.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירת אלימות מסוג עוון ויורשע עליה בדין.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 9 חודשים, למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירת אלימות מסוג פשע ויורשע עליה בדין.

ד. חתימה על התחייבות כספית בסך 5,000 ש"ח, להמנע מלעבור על עבירת אלימות בתוך שנתיים מהיום. אם לא יחתום היום על ההתחייבות, יש לאסור אותו למשך 7 ימים.

ה. פיצוי לנפגע העבירה, עד תביעה מס' 3, בסך של 3,000 ש"ח. הפיצוי ישולם ב - 6 תשלומים חודשיים שווים ע"ס 500 ש"ח כל אחד, החל מיום 28.2.19 ובכל 28 לחודש עוקב. הפיצוי ישולם באמצעות הפקדתו בקופת ביהמ"ש.

אי עמידה באחד מתשלומי הפיצוי, תעמיד את יתרת הפיצוי לפרעון מיידי.

ו. קנס בסך 500 ש"ח, או יומיים מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 2 תשלומים חודשיים שווים ע"ס 250 ש"ח כל אחד, החל מיום 28.2.19 ובכל 28 לחודש עוקב.

אי עמידה באחד מתשלומי הקנס, תעמיד את יתרת הקנס לפרעון מיידי.

ז. צו מבחן לתקופה של 24 חודשים, במסגרתו יבצע הנאשם את כל הנדרש על ידי שירות המבחן.

הוסבר לנאשם משמעות צו המבחן ומשמעות הפרתו והוא קיבל אותו על עצמו.

זכות ערעור תוך 45 יום.

המזכירות תשלח העתק לצדדים.

ניתנה היום, כ"א שבט תשע"ט, 27 ינואר 2019, בהעדר
הצדדים.